

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206434
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714206434.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu B. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, XXX XX J., občana SR, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o. so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 567,66 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojim žalobným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 567,66 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo žalovanej sumy od 24. 04. 2014 do zaplatenia. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnil aj náhradu vzniknutých trov.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

Súd výsluchom účastníkov konania, ako aj na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podaného žalobného návrhu, listinných dôkazov a to výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 16. 04. 2014, Zmluvy o úvere zo dňa 22. 09. 2008, výpisu zo splátok a pokút ku dňu 17. 08. 2009, vyjadrenia žalovaného zo dňa 16. 06. 2014 a ďalších listinných a ostatných dôkazov zistil tento skutkový stav:

Žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil uzavretou Zmluvou o úvere č. 6115624, ktorú uzavrel so žalovaným dňa 22. 09. 2008; a na základe ktorej došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobcovi zo strany žalovaného vo výške 331,94 Eur. Na dôkaz svojho tvrdenia súdu predložil fotokópiu predmetnej zmluvy o úvere.

Žalobca mal za to, že v predmetnej zmluve absentujú podstatné obligatórne náležitosti úverovej zmluvy (priemerná ročná a percentuálna miera nákladov), z tohto dôvodu mal potom žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 331,94 Eur a to bez úrokov a poplatkov. Žalobca tvrdil že uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradil na jeho účet sumu podľa zmluvy vo výške 899,60 Eur, teda o 567,66 Eur viacej, než na čo mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 567,66 Eur teda došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného.

Vzhľadom k tomu, že do dňa podania žaloby, a to aj napriek výzve žalobcu dlžnú sumu nevrátil, uplatnil si žalobca okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší,

ako je základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB dňa 24. 04. 2014 (v deň nasledujúci po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie) bola 0,25 %.

Žalovaný sa písomne listom zo dňa 16. 06. 2014 k žalobe vyjadril, pričom v úvode svojho podania namietal miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Zvolen na prejednanie veci. Súd však mal za to, že v tomto prípade je miestne príslušným na konanie vo veci a prejednanie žaloby žalobcu, ako aj rozhodnutie vo veci samej vzhľadom k tomu, že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor, kde je vždy príslušný okresný súd v sídle trvalého bydliska spotrebiteľa. Žalobca býva v meste J., ktoré jurisdikčne spadá pod miestnu príslušnosť Okresného súdu Zvolen (§ 87 písm. f/ OSP).

V čl. IV. svojho vyjadrenia žalovaný vzniesol voči uplatnenej sume žalobcu námietku premlčania a uviedol, že má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo; pričom akýkoľvek nárok žalobcu na vydanie podlieha zákonnej objektívnej premlčacej trojročnej lehote.

Zdôraznil, že zmluva ktorú uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy, nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z čoho vyplýva že táto nemusí obsahovať údaje RPMN. Ďalej poukázal na to, že vydaním bezdôvodného obohatenia sa žalobca môže domáhať subjektívnej trojročnej lehote, teda od okamihu, kedy sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel. Žalovaný mal za to, že táto lehota žalobcovi márne uplynula a preto žiadal, aby súd nárok žalobcu ako premlčaný tak v subjektívnej ako aj objektívnej lehote zamietol.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V desaťročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne, pričom úmysel (priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačilo by, keby povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba, a to aj v prípade, keď povinný získanie bezdôvodného obohatenia vôbec nezavinil. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou.

Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Z tohto dôvodu teda subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslené v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde.

Z doterajšej súdnej praxe vyplýva, že bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť od vtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase absolútne neplatného právneho úkonu, ale môže sa o nich dozvedieť aj neskôr, napr. ak konal v duševnej poruche, ktorá ho robila na príslušný právny úkon neschopným.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca so žalovaným uzavrel Zmluvu o úvere dňa 22. 09. 2008, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 10.000,- Sk (331,94 Eur) s tým, že úver mal byť splatený v 12 mesačných splátkach po 1.560,- Eur počnúc dňom 15. 10. 2008.

Z predloženého listinného dôkazu označeného ako „splátky a pokuty“ k číslu zmluvy 6115624 s aktuálnym stavom UHR-17.08.2009 mal súd za preukázané, že žalobca realizoval poslednú platbu dňa 17. 08. 2009 vo výške 306,88 Eur.

Právny zástupca žalobcu tvrdil, že žalovaný preukázateľne vedel, že zmluvami s takýmito úrokmi sa bezdôvodne obohacuje pre rozpor vysokých úrokov s dobrými mravmi.

K zdôvodneniu údajného úmyselného konania žalovaného právnym zástupcom žalobcu je potrebné uviesť, tak ako to súd už v odôvodnení uvádza v rozsudku 6C/74/2014, že nielen v roku 2008, ale aj v roku 2009 sa verejne tak v printových médiách, ako aj audiovizuálnych médiách pertraktoval problém spotrebiteľa a to v tak širokom časovom zábere, že o tomto probléme, ako aj správaní sa nebankových inštitúcií žalobca určite musel vedieť (ak mal televízny prijímač, alebo rádiový prijímač, nepoškodený sluch a zrak; a aspoň sporadicky sledoval domáce spravodajstvo). Z tohto dôvodu mal súd za to, že ak subjektívna lehota žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť dňa 17. 08. 2009, táto márne uplynula dňa 17. 08. 2012. Žalobný návrh bol súdu doručený dňa 05. 05. 2014, teda po uplynutí objektívnej lehoty.

Pokiaľ ide o žalobcom poukazovanú potrebu vychádzať z desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, súd považoval toto tvrdenie za ničím právne nepodložené, pretože úmysel priamy, alebo nepriamy by žalobca musel v konaní jednoznačne preukázať, čo sa však nestalo. Spoločnosť POHOTOVOST', s. r. o., tak ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra, mala v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobcom sídlo v Bratislave, pričom výkon svojej činnosti - realizáciu poskytovania spotrebiteľských úverov vykonávala prostredníctvom svojich zástupcov a spolupracujúcich osôb; a to buď v miestne prenajatých priestoroch konkrétneho regiónu, alebo na verejne prístupných miestach. Ak by aj mala spoločnosť k dispozícii rozhodnutia súdov, na ktoré právny zástupca žalobcu poukazuje; vedomé alebo nevedomé porušenie práva konkrétnou osobou, uzatvárajúcou v mene žalovaného zmluvu o spotrebiteľskom úvere žalobca žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal. Mnohokrát spolupracujúcimi pracovníkmi žalovaného boli osoby so stredným vzdelaním, čo je vo všeobecnosti známou „notorietou“.

S poukazom na zhora uvedené skutočnosti sa už následne súd bližšie nezaoberal skutkovo - právnym zdôvodnením žaloby žalobcu; neskúmal teda či zmluva bola platná alebo neplatná, prípadne či išlo o absolútnu alebo relatívnu neplatnosť; alebo neplatným boli len niektoré články dotknutej zmluvy. Majúc za to, že žalobca zmeškal tak subjektívnu, ako aj objektívnu lehotu, po vznesenej námietke premlčania žalovaným súd potom žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP žalovanému - v konaní úspešnému - vznikol zo zákona nárok na náhradu trov konania. Pretože si žalovaný vo svojom podrobnom písomnom vyjadrení neuplatnil náhradu trov, súd o trovách rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden

rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovny (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).